

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๕๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑^[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน			
(ก) ไม่เกิน ๑๐ เตียง	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(ข) เกิน ๑๐ เตียง แต่ไม่เกิน ๒๕ เตียง	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(ค) เกิน ๒๕ เตียง แต่ไม่เกิน ๕๐ เตียง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(ง) เกิน ๕๐ เตียง แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เตียง	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(จ) เกิน ๑๐๐ เตียง	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
และให้คิดค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นสำหรับที่เกิน ๑๐๐ เตียง	เตียงละ	๑๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน	ฉบับละ	๒๕๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน			
(ก) ไม่เกิน ๑๐ เตียง	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(ข) เกิน ๑๐ เตียง แต่ไม่เกิน ๒๕ เตียง	ฉบับละ	๑,๒๕๐	บาท
(ค) เกิน ๒๕ เตียง แต่ไม่เกิน ๕๐ เตียง	ฉบับละ	๒,๕๐๐	บาท
(ง) เกิน ๕๐ เตียง แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เตียง	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(จ) เกิน ๑๐๐ เตียง และให้คิดค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น และสำหรับที่เกิน ๑๐๐ เตียง	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
	เตียงละ	๕๐	บาท

^[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนที่ ๙๕ ก/หน้า ๑๔/๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

(๕) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแต่ละฉบับตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) แล้วแต่กรณี

(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๗) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขในใบอนุญาต	ครั้งละ	๑๐๐	บาท
(๘) ค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการสถานพยาบาล ประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน	ปีละ	๕๐๐	บาท
(๙) ค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการสถานพยาบาล ประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน			
(ก) ไม่เกิน ๑๐ เตียง	ปีละ	๕๐๐	บาท
(ข) เกิน ๑๐ เตียง แต่ไม่เกิน ๒๕ เตียง	ปีละ	๑,๒๕๐	บาท
(ค) เกิน ๒๕ เตียง แต่ไม่เกิน ๕๐ เตียง	ปีละ	๒,๕๐๐	บาท
(ง) เกิน ๕๐ เตียง แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เตียง	ปีละ	๕,๐๐๐	บาท
(จ) เกิน ๑๐๐ เตียง และให้คิดค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น สำหรับที่เกิน ๑๐๐ เตียง	ปีละ	๕,๐๐๐	บาท
แต่ทั้งนี้ เมื่อรวมค่าธรรมเนียมที่คิดเพิ่มขึ้นแล้วต้องไม่เกิน	ปีละ	๑๐,๐๐๐	บาท

ข้อ ๒ ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการสถานพยาบาลสำหรับปีที่ได้รับใบอนุญาตและสำหรับปีที่ได้รับการต่อใบอนุญาต

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

กร ทัพพะรังสี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติ
สถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้าย
พระราชบัญญัติและยกเว้นค่าธรรมเนียม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๓)
ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑^[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ รูปถ่ายที่ติดบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไม่เกินหกเดือน ก่อนวันที่ยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ขนาด ๒.๕ x ๓ เซนติเมตร ครึ่งตัวหน้าตรงไม่สวมหมวก แต่งเครื่องแบบข้าราชการ

ข้อ ๓ ในกรุงเทพมหานครให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

สำหรับในจังหวัดอื่นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๔ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบัตร แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันออกบัตร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

กร ทักษะรังสี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

^[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนที่ ๔๕ ก/หน้า ๑๗/๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

**แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2543)
ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ.2541**

(ด้านหน้า)

(ตราครุฑ)
บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ.2541
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
กระทรวงสาธารณสุข

วันออกบัตร...../...../.....
บัตรหมดอายุ...../...../.....

5.2 เซนติเมตร

8 เซนติเมตร

ตรากระทรวงสาธารณสุขหรือตราประจำจังหวัดจังหวัด แล้วแต่กรณี

(ด้านหลัง)

รูปถ่าย
ขนาด
2.5 x 3 เซนติเมตร

เลขที่.....
ชื่อ.....
ตำแหน่ง.....
สังกัด.....
พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติ
สถานพยาบาล พ.ศ.2541

.....
ตำแหน่ง.....

ลายมือชื่อผู้ถือบัตร

ผู้ออกบัตร

5.2 เซนติเมตร

8 เซนติเมตร

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
สถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเป็นไปตามแบบที่กำหนดใน
กฎกระทรวงสมควรกำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ว่าด้วยการประกอบกิจการสถานพยาบาล
พ.ศ. ๒๕๔๕^[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๘ (๑) มาตรา ๑๙ วรรคสาม มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ วรรคสอง มาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๓๐ วรรคสอง มาตรา ๔๐ วรรคสอง และ มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“สมุดทะเบียนสถานพยาบาล” หมายความว่า สมุดแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการได้รับ อนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลและการดำเนินการสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาล

ข้อ ๒ การยื่นคำขอหรือการแจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาตตามกฎหมายกระทรวงนี้ ในกรุงเทพมหานครให้ยื่น ณ กองการประกอบโรคศิลปะ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข หรือสถานที่อื่นที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด สำหรับจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดที่สถานพยาบาลนั้นตั้งอยู่

การยื่นคำขอหรือการแจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาตตามกฎหมายกระทรวงนี้ หากไม่สามารถมายื่น คำขอหรือหนังสือแจ้งได้ด้วยตนเอง ให้ทำหนังสือมอบอำนาจให้ผู้อื่นมายื่นคำขอหรือหนังสือแจ้งแทนและ ในการมายื่นคำขอหรือหนังสือแจ้งแทน ให้ผู้รับมอบอำนาจนำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบ อำนาจมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอหรือหนังสือแจ้งด้วย

^[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๘๒ ก/หน้า ๓/๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๕

ข้อ ๑๓ ใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๔ ในการออกใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตมอบสมุดทะเบียนสถานพยาบาลให้ผู้รับอนุญาตเก็บไว้เป็นหลักฐานเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อนุญาตตรวจสอบ

สมุดทะเบียนสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล
- (๒) บริการที่ได้รับอนุญาต
- (๓) การโอนใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล
- (๔) การแสดงความจำนงเป็นผู้รับอนุญาตแทนกรณีผู้รับอนุญาตตาย
- (๕) รายการการชำระค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการสถานพยาบาลรายปี
- (๖) การต่ออายุใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล
- (๗) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล
- (๘) รายชื่อผู้ประกอบการวิชาชีพที่ปฏิบัติงานประจำสถานพยาบาล
- (๙) รายการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล
- (๑๐) บันทึกการตรวจสอบสถานพยาบาลของพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๑) สำเนาใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล
- (๑๒) การต่ออายุใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล
- (๑๓) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล
- (๑๔) รายการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล

สมุดทะเบียนสถานพยาบาลให้เป็นไปตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๕ กรณีที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการตามข้อ ๑๔ ให้บันทึกลงในสมุดทะเบียนสถานพยาบาล หากสมุดทะเบียนสถานพยาบาลหมดเนื้อที่ที่จะบันทึกรายการที่เปลี่ยนแปลงหรือที่เพิ่มขึ้นให้นำไปบันทึกไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาลเล่มใหม่

ข้อ ๑๖ ผู้รับอนุญาตจะต้องแสดงสมุดทะเบียนสถานพยาบาลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เข้าไปตรวจสอบสถานพยาบาลหรือเมื่อได้รับการร้องขอโดยให้บันทึกวันเวลาและข้อเสนอแนะของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาลด้วย

ข้อ ๑๗ ในกรณีสมุดทะเบียนสถานพยาบาลสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาตเพื่อขอรับสมุดทะเบียนสถานพยาบาล ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๘ ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการที่ได้รับอนุญาตไว้แล้วในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอนั้น

(๑) เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้ประกอบการวิชาชีพในสถานพยาบาล และผู้รับอนุญาตได้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบแล้วตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตให้เปลี่ยนชื่อสถานพยาบาลตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑

- (๓) เมื่อมีการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้รับอนุญาต
- (๔) เมื่อมีการเปลี่ยนชื่อที่ตั้งสถานพยาบาล
- (๕) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเวลาทำการ

การยื่นคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการตาม (๑) หรือ (๒) ให้ยื่นพร้อมการแจ้งการเปลี่ยนตัวผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลหรือการขออนุญาตเปลี่ยนชื่อสถานพยาบาล แล้วแต่กรณี การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการตาม (๑) ให้ผู้อนุญาตบันทึกการเปลี่ยนแปลงไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาลและระบุวัน เดือน ปี ที่บันทึกการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้ด้วย

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ให้ผู้อนุญาตออกใบแทนใบอนุญาต โดยออกใบอนุญาตใหม่ตามใบอนุญาตเดิม เว้นแต่รายการที่ผู้รับอนุญาตขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงไปตามนั้น และให้กำกับคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าซ้าย และระบุวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนใบอนุญาตไว้ด้วย พร้อมทั้งบันทึกการเปลี่ยนแปลงไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาล สำหรับใบอนุญาตเดิมให้ประทับตรายกเลิกการใช้ด้วยอักษรสีแดง

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการชื่อที่ตั้งสถานพยาบาล ผู้รับอนุญาตไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

หมวด ๔

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต

ข้อ ๑๙ ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอนั้น ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องจัดให้มีการตรวจสอบสถานพยาบาลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หากพบว่ามี การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการบริการแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ให้สถานพยาบาลดำเนินการให้ถูกต้องก่อนการต่ออายุใบอนุญาต

การอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตออกใบอนุญาตให้ใหม่ โดยให้ระบุเลขที่ใบอนุญาตเดิมไว้ด้วย และให้บันทึกการต่ออายุใบอนุญาตไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาลสำหรับใบอนุญาตเดิมที่หมดอายุแล้วนั้น ให้ประทับตรายกเลิกการใช้ด้วยอักษรสีแดง

ข้อ ๒๐ ผู้รับอนุญาตที่ไม่ได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุแต่ไม่ได้รับการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ถือว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นสุดลง หากผู้รับอนุญาตประสงค์จะประกอบกิจการสถานพยาบาลนั้นต่อไป จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตใหม่

หมวด ๕

การชำระค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการสถานพยาบาลรายปี

ข้อ ๒๑ ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการสถานพยาบาลรายปีภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี เว้นแต่กรณีได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมตามกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมที่ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑

กรณีผู้รับอนุญาตมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง จะต้องชำระเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน การคำนวณเงินเพิ่มให้คำนวณตามจำนวนเดือนที่ยังมิได้ชำระเศษของเดือนให้คิดเป็นหนึ่งเดือน

ข้อ ๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรับชำระค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการสถานพยาบาล รายปีออกหลักฐานการชำระค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้รับอนุญาตตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และบันทึกการชำระค่าธรรมเนียมนั้น และเงินเพิ่ม (ถ้ามี) ไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาลทุกครั้งที่มีการชำระค่าธรรมเนียม

ข้อ ๒๓ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงหลักฐานการชำระค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการสถานพยาบาลรายปี ณ สถานพยาบาล โดยปิดไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนบริเวณทางเข้าสถานพยาบาล

หมวด ๖

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาต

ข้อ ๒๔^๒ ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอนั้น

การอนุญาตให้โอนใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตออกใบแทนใบอนุญาตโดยออกใบอนุญาตใหม่ตามใบอนุญาตเดิม เว้นแต่รายการชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้โอนให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขเป็นชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้รับโอน และให้กำกับคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าซ้าย และระบุวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนใบอนุญาตไว้ด้วย พร้อมทั้งบันทึกการเปลี่ยนแปลงแก้ไขไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาล สำหรับใบอนุญาตเดิมให้ประทับตรายกเลิกการใช้ด้วยอักษรสีแดง

ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในใบอนุญาตเกี่ยวกับรายการ ชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้โอนตามวรรคสอง

หมวด ๗

การแสดงความจำนงขอเป็นผู้รับอนุญาตแทน กรณีผู้รับอนุญาตตายและการตรวจสอบ

ข้อ ๒๕^๓ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการสถานพยาบาลแทนกรณีผู้รับอนุญาตตายให้ยื่นหนังสือแสดงความจำนงต่อผู้อนุญาตตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบหนังสือแนบนั้น เพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย

^๒ ข้อ ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงว่าด้วยการประกอบกิจการสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

^๓ ข้อ ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงว่าด้วยการประกอบกิจการสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

เมื่อผู้อนุญาตตรวจสอบแล้วพบว่าผู้แสดงความจำนงมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๗ ให้ผู้อนุญาตออกใบแทนใบอนุญาตโดยออกใบอนุญาตใหม่ตามใบอนุญาตเดิม เว้นแต่รายการ ชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้รับอนุญาตเดิมให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขเป็นชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้แสดงความจำนงเพื่อขอ ประกอบกิจการแทน และให้กำกับคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าซ้าย และระบุวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน ใบอนุญาตไว้ด้วย สำหรับใบอนุญาตเดิมให้ประทับตรายกเลิกการใช้ด้วยอักษรสีแดงพร้อมทั้งบันทึกการ เปลี่ยนแปลงแก้ไขไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาลว่าผู้แสดงความจำนงเป็นผู้รับอนุญาตตั้งแต่วันที่ผู้รับ อนุญาตตาย ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในใบอนุญาตเกี่ยวกับรายการ ชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้รับอนุญาตเดิม ตามวรรคสอง

หมวด ๘

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ กรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อ ผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ ทราบการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การพิจารณาออกใบแทนใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตออกใบอนุญาตใหม่ตามใบอนุญาตเดิม โดยให้กำกับคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าซ้าย และระบุวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนใบอนุญาตไว้ด้วย พร้อมทั้ง บันทึกการออกใบแทนใบอนุญาตไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาลด้วย

หมวด ๙

การขอและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการสถานพยาบาล

ข้อ ๒๗ การเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการสถานพยาบาลจากประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ ค้างคืนเป็นการประกอบกิจการของสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนไม่สามารถกระทำได้

ข้อ ๒๘ ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการสถานพยาบาลให้แตกต่าง ไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือก่อสร้างอาคารขึ้นใหม่ หรือดัดแปลงอาคารเกินกว่าที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม ในกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณีดังต่อไปนี้ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

- (๑) การลดหรือเพิ่มแผนกบริการ
- (๒) การลดหรือเพิ่มจำนวนเตียงรับบริการในแผนกผู้ป่วยในหรือแผนกผู้ป่วยหนัก
- (๓) การลดหรือเพิ่มจำนวนห้องผ่าตัดหรือห้องคลอด
- (๔) การเปลี่ยนลักษณะของสถานพยาบาลจากที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว
- (๕) การเปลี่ยนลักษณะการใช้สอยอาคาร โดยการย้ายสถานที่หรือแผนกบริการภายในอาคาร จากผังเดิมที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว
- (๖) การเพิ่มหรือลดอุปกรณ์ เช่น เครื่องเอกซเรย์ เครื่องเอ็มอาร์ไอ เครื่องฉายรังสี หรือเครื่อง ฟอกบำบัดโลหิต
- (๗) การก่อสร้างอาคารขึ้นใหม่ที่ ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(๘) การก่อสร้างอาคารขึ้นใหม่ที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตาม (๑) ถึง (๖)

(๙) การดัดแปลงอาคารที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อค่าบริการผู้ป่วยในระหว่างการดำเนินการดัดแปลงนั้น

(๑๐) การดัดแปลงอาคารที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตาม (๑) ถึง (๖)

ข้อ ๒๙ การขออนุญาตเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการสถานพยาบาลตามข้อ ๒๘ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอนั้น

ข้อ ๓๐ การขออนุมัติแผนงานการเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ การพิจารณาอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการของสถานพยาบาลตามคำขอของผู้รับอนุญาตตามข้อ ๒๙ ผู้อนุญาตต้องจัดให้มีการตรวจสถานพยาบาลให้เป็นไปตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๓๒ การอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการสถานพยาบาล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงลักษณะของสถานพยาบาล หรือก่อสร้างอาคารขึ้นใหม่ หรือดัดแปลงอาคารเกินกว่าที่ได้รับอนุญาตไว้เดิมและเป็นเหตุให้เพิ่มหรือลดจำนวนเตียงหรือเป็นการเพิ่มหรือลดบริการ ให้ผู้อนุญาตออกใบอนุญาตให้ใหม่โดยกำหนดวันหมดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามใบอนุญาตเดิม และให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการดังกล่าว รวมทั้งการเพิ่มหรือลดจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพ ไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาลสำหรับใบอนุญาตเดิมให้ประทับตรายกเลิกการใช้ด้วยอักษรสีแดง

ข้อ ๓๓ การอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการสถานพยาบาลซึ่งเป็นการก่อสร้างอาคารขึ้นใหม่หรือดัดแปลงอาคารเกินกว่าที่ได้รับอนุญาตไว้เดิมโดยไม่เป็นการเพิ่มหรือลดจำนวนเตียงให้ผู้อนุญาตบันทึกการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาลด้วย

หมวด ๑๐

การแจ้งและจัดทำรายงานเมื่อและเลิกกิจการสถานพยาบาล

ข้อ ๓๔ ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะเลิกกิจการสถานพยาบาล ให้แจ้งเป็นหนังสือตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้อนุญาตทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ให้สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนจัดทำรายงานในการดำเนินการดังต่อไปนี้เสนอพร้อมหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง

(๑) รายงานยอดผู้ป่วยที่ยังคงค้างอยู่ในสถานพยาบาล และแผนการดำเนินการต่อผู้ป่วยที่ยังคงค้างหลังจากการเลิกกิจการ

(๒) การประกาศในหนังสือพิมพ์ไม่น้อยกว่าสองฉบับ หรือสื่ออื่น ๆ เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามวันเพื่อให้ผู้ป่วยที่เคยรับการรักษายาบาลในระยะเวลาห้าปีก่อนเลิกกิจการได้ทราบและมาติดต่อขอรับเวชระเบียน फिल्मเอกซเรย์ และอื่น ๆ ภายในกำหนดระยะเวลาไม่เกินสองเดือนหลังจากวันแจ้งเลิกกิจการสถานพยาบาลนั้น โดยในประกาศดังกล่าวต้องระบุสถานที่ที่จะให้ผู้ป่วยมาติดต่อขอรับเอกสารดังกล่าวให้ชัดเจนไม่ว่าจะเป็น ณ สถานพยาบาลนั้น หรือสถานที่อื่น

(๓) การจำหน่ายเวชระเบียน फिल्मเอกซเรย์ และอื่น ๆ ที่ไม่มีผู้มาขอรับตาม (๒) โดยมอบให้สถานพยาบาลที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งยินดีจะรับมอบ ถ้าไม่มีสถานพยาบาลโดยยินดีรับมอบให้มอบให้แก่สถานพยาบาลของรัฐที่อยู่ในอำเภอหรือเขตพื้นที่นั้น

ให้ผู้รับอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล และสมุดทะเบียนสถานพยาบาล มาพร้อมกับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งด้วย

กฎกระทรวง
ว่าด้วยการประกอบกิจการสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๐^[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๒๑ วรรคสอง และมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการประกอบกิจการสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๔ ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอนั้น

การอนุญาตให้โอนใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตออกใบแทนใบอนุญาตโดยออกใบอนุญาตใหม่ตามใบอนุญาตเดิม เว้นแต่รายการชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้โอนให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขเป็นชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้รับโอน และให้กำกับคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าซ้าย และระบุนับ เดือน ปี ที่ออกใบแทนใบอนุญาตไว้ด้วย พร้อมทั้งบันทึกการเปลี่ยนแปลงแก้ไขไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาล สำหรับใบอนุญาตเดิมให้ประทับตรายกเลิกการใช้ด้วยอักษรสีแดง

ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในใบอนุญาตเกี่ยวกับรายการ ชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้โอนตามวรรคสอง

ข้อ ๒๕ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการสถานพยาบาลแทนกรณีผู้รับอนุญาตตายให้ยื่นหนังสือแสดงความจำนงต่อผู้อนุญาตตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบหนังสือนั้น เพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย

เมื่อผู้อนุญาตตรวจสอบแล้วพบว่าผู้แสดงความจำนงมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ ให้ผู้อนุญาตออกใบแทนใบอนุญาตโดยออกใบอนุญาตใหม่ตามใบอนุญาตเดิม เว้นแต่รายการชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้รับอนุญาตเดิมให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขเป็นชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้แสดงความจำนงเพื่อขอประกอบกิจการแทน และให้กำกับคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าซ้าย และระบุนับ เดือน ปี ที่ออกใบแทนใบอนุญาตไว้ด้วย สำหรับใบอนุญาตเดิมให้ประทับตรายกเลิกการใช้ด้วยอักษรสีแดง พร้อมทั้งบันทึกการเปลี่ยนแปลงแก้ไขไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาลว่าผู้แสดงความจำนงเป็นผู้รับอนุญาตตั้งแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๒๗ ก/หน้า ๓๘/๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในใบอนุญาตเกี่ยวกับรายการ ชื่อตัว ชื่อสกุล
ของผู้รับอนุญาตเดิมตามวรรคสอง”

ข้อ ๒ คำขอโอนใบอนุญาตและหนังสือแสดงความจำนงขอเป็นผู้รับอนุญาตแทนกรณีผู้รับ
อนุญาตตายที่ได้ยื่นไว้แล้วก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอและหนังสือแสดงความจำนง
ที่ได้ยื่นตามกฎกระทรวงนี้แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

มงคล ณ สงขลา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงว่าด้วยการประกอบกิจการสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโอนใบอนุญาตและกรณีการแสดงความจำนงเพื่อขอประกอบกิจการแทนกรณีผู้รับอนุญาตตาย ให้ออกใบอนุญาตให้ใหม่และบันทึกไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาล ซึ่งทำให้ผู้รับโอนและผู้แสดงความจำนงเพื่อขอประกอบกิจการแทนต้องชำระค่าธรรมเนียมเหมือนกับกรณีการออกใบอนุญาตใหม่ ทั้งที่เป็นสถานพยาบาลเดิม และได้ชำระค่าธรรมเนียมตั้งแต่เมื่อมีการออกใบอนุญาตครั้งแรกแล้ว จึงไม่เป็นธรรมกับผู้รับโอน และผู้แสดงความจำนงเพื่อขอประกอบกิจการแทน สมควรแก้ไขเป็นการออกใบแทนใบอนุญาตเดิมและบันทึกไว้ในสมุดทะเบียนสถานพยาบาลเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนผู้ใช้บริการสถานพยาบาล จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ว่าด้วยการดำเนินการสถานพยาบาล
พ.ศ. ๒๕๔๕^[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๒๔ วรรคสอง มาตรา ๒๘ วรรคสาม และมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับ มาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ให้ยื่นคำขอตามแบบที่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอนั้น

ข้อ ๒ ผู้ใดที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลเป็นใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลแห่งที่สอง ผู้นั้นจะต้องแสดงให้เห็นประจักษ์ว่าสามารถที่ควบคุมดูแลสถานพยาบาลทั้งสองแห่งได้โดยใกล้ชิด โดยจะต้องแสดงวันเวลาที่ผู้ดำเนินการจะไปดูแลสถานพยาบาลทั้งสองแห่ง และต้องแสดงที่ตั้งของสถานพยาบาลแห่งแรกและระยะห่างของสถานพยาบาลทั้งสองแห่ง

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลที่ได้ปฏิบัติงานอื่นอยู่แล้ว ให้แจ้งวันเวลาที่ปฏิบัติงานดังกล่าวด้วยในกรณีที่ปฏิบัติงานอื่นอยู่แล้ว ต้องมีเวลาที่ปฏิบัติงานในสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนในเวลาราชการไม่น้อยกว่าสี่สัปดาห์ต่อสัปดาห์

ข้อ ๔ การพิจารณาอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ผู้อนุญาตต้องพิจารณาว่า วัน เวลาที่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล จะต้องไม่ซ้ำซ้อนกับวัน เวลา ที่ผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอื่นไว้แล้ว หรือต้องไม่ซ้ำซ้อนกับวัน เวลาที่ผู้นั้นเป็นผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลอื่น หรือไม่ซ้ำซ้อนกับวัน เวลา ที่ผู้นั้นปฏิบัติงานในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่น

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๘๒ ก/หน้า ๕๑/๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๕

ข้อ ๓ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง มีสิทธิได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามประเภทและลักษณะการให้บริการทางการแพทย์ของสถานพยาบาล ดังนี้

(๑) สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนที่มีลักษณะการให้บริการเป็นคลินิกการพยาบาลและการผดุงครรภ์ หรือสหคลินิกที่ให้บริการด้านการพยาบาล การดูแลมารดาและทารกก่อนและหลังคลอดยกเว้นการทำคลอดด้วย

(๒) สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนที่มีลักษณะการให้บริการเป็นสถานพยาบาลการผดุงครรภ์หรือสถานพยาบาลผู้ป่วยเรื้อรัง

ข้อ ๔ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง มีสิทธิได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ที่มีลักษณะการให้บริการเป็นสถานพยาบาลการผดุงครรภ์

ข้อ ๕ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขากายภาพบำบัดมีสิทธิได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามประเภทและลักษณะการให้บริการทางการแพทย์ของสถานพยาบาล ดังนี้

(๑) สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนที่มีลักษณะการให้บริการเป็นคลินิกกายภาพบำบัดหรือสหคลินิกที่ให้บริการด้านกายภาพบำบัดด้วย

(๒) สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนที่มีลักษณะการให้บริการเป็นสถานพยาบาลผู้ป่วยเรื้อรัง

ข้อ ๖ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาเทคนิคการแพทย์มีสิทธิได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนที่มีลักษณะการให้บริการเป็นคลินิกเทคนิคการแพทย์หรือสหคลินิกที่ให้บริการด้านเทคนิคการแพทย์ด้วย

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทย มีสิทธิได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามประเภทและลักษณะการให้บริการทางการแพทย์ของสถานพยาบาล ดังนี้

(๑) สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนที่มีลักษณะการให้บริการเป็นคลินิกการแพทย์แผนไทยหรือสหคลินิกที่ให้บริการด้านการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยด้วย

(๒) สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนที่มีลักษณะการให้บริการเป็นสถานพยาบาลการแพทย์แผนไทย

ข้อ ๘ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์มีสิทธิได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามประเภทและลักษณะการให้บริการทางการแพทย์ของสถานพยาบาล ดังนี้

(๑) สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนที่มีลักษณะการให้บริการเป็นคลินิกการแพทย์แผนไทยประยุกต์หรือสหคลินิกที่ให้บริการด้านการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ด้วย

(๒) สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนที่มีลักษณะการให้บริการเป็นสถานพยาบาลการแพทย์แผนไทยประยุกต์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สุดารัตน์ เกษราพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้การพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลของผู้อนุญาตจะต้องปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม แต่บุคคลเช่นว่านั้นจะได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามประเภทใด หรือสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์ใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดลักษณะของสถานพยาบาลและลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล

พ.ศ. ๒๕๕๘^[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยลักษณะของสถานพยาบาลและลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน” หมายความว่า สถานพยาบาลประเภทคลินิกตามกฎกระทรวงนี้

“สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน” หมายความว่า สถานพยาบาลประเภทโรงพยาบาลตามกฎกระทรวงนี้

“คลินิกเวชกรรม” หมายความว่า คลินิกที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

“คลินิกทันตกรรม” หมายความว่า คลินิกที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพทันตกรรม ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม

“คลินิกการพยาบาลและการผดุงครรภ์” หมายความว่า คลินิกที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง

“คลินิกกายภาพบำบัด” หมายความว่า คลินิกที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

“คลินิกเทคนิคการแพทย์” หมายความว่า คลินิกที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

“คลินิกการแพทย์แผนไทย” หมายความว่า คลินิกที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย หรือการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย หรือผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ แล้วแต่กรณี

“คลินิกการประกอบโรคศิลปะ” หมายความว่า คลินิกที่จัดให้มีการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบโรคศิลปะสาขานั้น ๆ

^[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนที่ ๒๖ ก/หน้า ๒๓/๒ เมษายน ๒๕๕๘

“คลินิกเฉพาะทาง” หมายความว่า คลินิกที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพเฉพาะทางด้านเวชกรรม หรือทันตกรรม หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และผู้ประกอบวิชาชีพนั้นต้องได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติจากแพทยสภา หรือทันตแพทยสภา หรือสภาการพยาบาล แล้วแต่กรณี

“สหคลินิก” หมายความว่า คลินิกที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทันตกรรม การพยาบาล การผดุงครรภ์ กายภาพบำบัด เทคนิคการแพทย์ การแพทย์แผนไทย การแพทย์แผนไทยประยุกต์ และการประกอบโรคศิลปะ ตั้งแต่สองลักษณะขึ้นไป ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพ หรือผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาใดสาขาหนึ่ง โดยผู้ดำเนินการต้องเป็นบุคคลที่ผู้อนุญาตประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถานพยาบาล

“โรงพยาบาลทั่วไป” หมายความว่า โรงพยาบาลที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ในสาขาอายุรกรรม ศัลยกรรม กุมารเวชกรรม และสูติรีเวชกรรม และให้มีการประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ เภสัชกรรม กายภาพบำบัด เทคนิคการแพทย์ และรังสีเทคนิคเป็นอย่างน้อย โดยอาจจัดให้มีการประกอบวิชาชีพ หรือการประกอบโรคศิลปะอื่นร่วมด้วยก็ได้ ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

“โรงพยาบาลทันตกรรม” หมายความว่า โรงพยาบาลที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพทันตกรรม ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม

“โรงพยาบาลการพยาบาลและการผดุงครรภ์” หมายความว่า โรงพยาบาลที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง

“โรงพยาบาลกายภาพบำบัด” หมายความว่า โรงพยาบาลที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

“โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทย” หมายความว่า โรงพยาบาลที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยในด้านเวชกรรมไทย เภสัชกรรมไทย การผดุงครรภ์ไทย และการนวดไทย และการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย หรือผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์

“โรงพยาบาลเฉพาะทาง” หมายความว่า โรงพยาบาลที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพเฉพาะทางด้านเวชกรรม ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และผู้ประกอบวิชาชีพนั้นต้องได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติจากแพทยสภา เช่น โรงพยาบาลเฉพาะทางหู ตา คอ จมูก โรงพยาบาลเฉพาะทางโรคหัวใจ และโรงพยาบาลเฉพาะทางโรคมะเร็ง เป็นต้น

“โรงพยาบาลเฉพาะประเภทผู้ป่วย” หมายความว่า โรงพยาบาลที่จัดให้มีการประกอบวิชาชีพตามลักษณะเฉพาะประเภทผู้ป่วย ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม เช่น โรงพยาบาลผู้ป่วยเรื้อรัง โรงพยาบาลผู้ป่วยจิตเวช โรงพยาบาลผู้สูงอายุ โรงพยาบาลแม่และเด็ก และโรงพยาบาลบำบัดยาเสพติด เป็นต้น

หมวด ๑

ลักษณะโดยทั่วไปและลักษณะการให้บริการ
ของสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๓ คลินิกต้องมีลักษณะโดยทั่วไป ดังต่อไปนี้

- (๑) ตั้งอยู่ในทำเลที่สะดวก ปลอดภัย และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๒) อาคารต้องมั่นคงแข็งแรง ไม่อยู่ในสภาพชำรุดและเสี่ยงต่ออันตรายจากการใช้สอย
- (๓) บริเวณทั้งภายนอกและภายในต้องสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย จัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

อย่างเหมาะสม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ป่วย

- (๔) การสัญจรและการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยต้องกระทำโดยสะดวก
- (๕) มีห้องตรวจหรือห้องให้การรักษเป็นสัดส่วนและมิดชิด
- (๖) มีห้องน้ำห้องส้วมที่ถูกต้องสุขลักษณะอย่างน้อยหนึ่งห้อง
- (๗) มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ ไม่มีกลิ่นอับทึบ
- (๘) มีระบบการเก็บและกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่เหมาะสม
- (๙) มีระบบการควบคุมการติดเชื้อที่เหมาะสม
- (๑๐) กรณีบริการเอกซเรย์ การบริการจะต้องได้มาตรฐาน และได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่

รับผิดชอบตามกฎหมาย หรือหน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔ คลินิกต้องมีลักษณะการให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความปลอดภัย มีความสะดวก และเหมาะสมต่อผู้ให้บริการและผู้รับบริการในการประกอบวิชาชีพนั้น

(๒) ได้มาตรฐานตามลักษณะวิชาชีพตามที่สภาวิชาชีพหรือคณะกรรมการวิชาชีพประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี

(๓) พื้นที่ให้บริการจะต้องมีพื้นที่เชื่อมและเปิดติดต่อถึงกันได้ และไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกับสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา หรือพื้นที่เดียวกับการประกอบอาชีพอื่น

(๔) พื้นที่ให้บริการจะต้องไม่ตั้งอยู่ในสถานที่เดียวกับสถานพยาบาลของกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และสภากาชาดไทย ซึ่งให้บริการในลักษณะเดียวกัน

(๕) กรณีที่มีการให้บริการในอาคารเดียวกับการประกอบกิจการอื่น จะต้องมีการแบ่งพื้นที่ให้ชัดเจน และกิจการอื่นต้องไม่กระทบกระเทือนต่อการประกอบวิชาชีพ รวมทั้งสามารถเคลื่อนย้ายผู้ป่วยฉุกเฉินได้สะดวก

(๖) กรณีที่มีการให้บริการของลักษณะสหคลินิกหรือมีคลินิกหลายลักษณะอยู่ในอาคารเดียวกัน จะต้องมีการแบ่งสัดส่วนพื้นที่ให้ชัดเจน และแต่ละสัดส่วนต้องมีพื้นที่และลักษณะตามมาตรฐานของการให้บริการนั้น

หมวด ๒

ลักษณะโดยทั่วไปและลักษณะการให้บริการ ของสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๕ ให้โรงพยาบาลมีลักษณะตามขนาดและจำนวนเตียงที่จัดให้บริการผู้ป่วย ดังต่อไปนี้

(๑) โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ต้องมีจำนวนเตียงที่จัดให้บริการผู้ป่วยตั้งแต่เก้าสิบเอ็ดเตียงขึ้นไป

(๒) โรงพยาบาลขนาดกลาง ต้องมีจำนวนเตียงที่จัดให้บริการผู้ป่วยตั้งแต่สามสิบเอ็ดเตียงขึ้นไป

ไปแต่ไม่เกินเก้าสิบเตียง

(๓) โรงพยาบาลขนาดเล็ก ต้องมีจำนวนเตียงที่จัดให้บริการผู้ป่วยไม่เกินสามสิบเตียง

ข้อ ๖ โรงพยาบาล ต้องมีลักษณะโดยทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งอยู่ในทำเลที่สะดวก ปลอดภัย และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) โครงสร้างของอาคารต้องไม่ติดกับอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น

(๓) อาคารที่ให้บริการผู้ป่วยตั้งแต่สามชั้นขึ้นไป จะต้องมิลิท์บรรทุกเตียงผู้ป่วยอย่างน้อยหนึ่งตัว และเพิ่มขึ้นตามความเหมาะสมของจำนวนเตียง หรือมีทางลาดเอียงเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

(๔) ทางสัญจรร่วมในส่วนที่ให้บริการผู้ป่วย ซึ่งต้องมีการขนส่งผู้ป่วยโดยเตียงเข็นต้องกว้างไม่น้อยกว่าสองเมตร ถ้ามีระดับพื้นสูงต่ำไม่เท่ากัน ต้องมีทางลาดเอียงซึ่งมีความชันไม่เกินสิบห้าองศา

(๕) ต้องจัดสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ และผู้พิการแต่ละประเภทโดยอย่างน้อยต้องมีทางลาดเอียง ราวเกาะ และห้องน้ำสำหรับผู้พิการ

(๖) กรณีที่มีการจัดสถานที่เพื่อกิจการอื่นซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ เช่น ร้านอาหาร ร้านขายของ ให้กระทำได้โดยอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับการให้บริการที่จำเป็นแก่ผู้ป่วย เจ้าหน้าที่ และผู้มาใช้บริการของโรงพยาบาลนั้น ๆ ทั้งนี้ การจัดบริการอื่นดังกล่าวจะต้องไม่อยู่ในบริเวณแผนกผู้ป่วยใน และแยกเป็นสัดส่วนโดยไม่ปะปนกับการให้บริการในบริเวณแผนกผู้ป่วยนอก

ข้อ ๗ โรงพยาบาล ต้องมีลักษณะการให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความปลอดภัย มีความสะดวก และเหมาะสมต่อผู้ให้บริการและผู้รับบริการในการประกอบวิชาชีพตามประเภทและสาขานั้น

(๒) ได้มาตรฐานการประกอบวิชาชีพที่สภาวิชาชีพหรือคณะกรรมการวิชาชีพประกาศกำหนดแล้วแต่กรณี

(๓) ได้รับอนุญาตเป็นอาคารสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร

(๔) มีลักษณะถูกสุขลักษณะตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๕) มีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

(๖) มีรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

หมวด ๒

ลักษณะโดยทั่วไปและลักษณะการให้บริการ ของสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๕ ให้โรงพยาบาลมีลักษณะตามขนาดและจำนวนเตียงที่จัดให้บริการผู้ป่วย ดังต่อไปนี้

(๑) โรงพยาบาลขนาดใหญ่ ต้องมีจำนวนเตียงที่จัดให้บริการผู้ป่วยตั้งแต่เก้าสิบเอ็ดเตียงขึ้นไป

(๒) โรงพยาบาลขนาดกลาง ต้องมีจำนวนเตียงที่จัดให้บริการผู้ป่วยตั้งแต่สามสิบเอ็ดเตียงขึ้นไปแต่ไม่เกินเก้าสิบเตียง

(๓) โรงพยาบาลขนาดเล็ก ต้องมีจำนวนเตียงที่จัดให้บริการผู้ป่วยไม่เกินสามสิบเตียง

ข้อ ๖ โรงพยาบาล ต้องมีลักษณะโดยทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งอยู่ในทำเลที่สะดวก ปลอดภัย และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) โครงสร้างของอาคารต้องไม่ติดกับอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น

(๓) อาคารที่ให้บริการผู้ป่วยตั้งแต่สามชั้นขึ้นไป จะต้องมิลิท์บรรทุกเตียงผู้ป่วยอย่างน้อยหนึ่งตัว และเพิ่มขึ้นตามความเหมาะสมของจำนวนเตียง หรือมีทางลาดเอียงเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

(๔) ทางสัญจรร่วมในส่วนที่ให้บริการผู้ป่วย ซึ่งต้องมีการขนส่งผู้ป่วยโดยเตียงเข็นต้องกว้างไม่น้อยกว่าสองเมตร ถ้ามีระดับพื้นสูงต่ำไม่เท่ากัน ต้องมีทางลาดเอียงซึ่งมีความชันไม่เกินสิบห้าองศา

(๕) ต้องจัดสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ และผู้พิการ แต่ละประเภทโดยอย่างน้อยต้องมีทางลาดเอียง ราวเกาะ และห้องน้ำสำหรับผู้พิการ

(๖) กรณีที่มีการจัดสถานที่เพื่อกิจการอื่นซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ เช่น ร้านอาหาร ร้านขายของ ให้กระทำได้โดยอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับการให้บริการที่จำเป็นแก่ผู้ป่วย เจ้าหน้าที่ และผู้มาใช้บริการของโรงพยาบาลนั้น ๆ ทั้งนี้ การจัดบริการอื่นดังกล่าวจะต้องไม่อยู่ในบริเวณแผนกผู้ป่วยใน และแยกเป็นสัดส่วนโดยไม่ปะปนกับการให้บริการในบริเวณแผนกผู้ป่วยนอก

ข้อ ๗ โรงพยาบาล ต้องมีลักษณะการให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความปลอดภัย มีความสะดวก และเหมาะสมต่อผู้ให้บริการและผู้รับบริการในการประกอบวิชาชีพตามประเภทและสาขานั้น

(๒) ได้มาตรฐานการประกอบวิชาชีพที่สภาวิชาชีพหรือคณะกรรมการวิชาชีพประกาศกำหนดแล้วแต่กรณี

(๓) ได้รับอนุญาตเป็นอาคารสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร

(๔) มีลักษณะถูกสุขลักษณะตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๕) มีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

(๖) มีรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ดังต่อไปนี้

ข้อ ๘ โรงพยาบาลทั่วไป ต้องประกอบด้วยหน่วยบริการ และระบบสนับสนุนการให้บริการ

- (๑) แผนกเวชระเบียน
 - (๒) แผนกผู้ป่วยนอก
 - (๓) แผนกผู้ป่วยใน
 - (๔) แผนกผู้ป่วยฉุกเฉิน
 - (๕) แผนกเภสัชกรรม
 - (๖) แผนกกายภาพบำบัด
 - (๗) แผนกเทคนิคการแพทย์
 - (๘) แผนกรังสีวิทยา
 - (๙) แผนกผ่าตัด
 - (๑๐) แผนกสูติกรรม
 - (๑๑) ระบบรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน
 - (๑๒) ระบบควบคุมการติดเชื้อ
 - (๑๓) ระบบบำบัดน้ำเสีย
 - (๑๔) ระบบไฟฟ้าสำรอง
 - (๑๕) ระบบน้ำสำรอง
 - (๑๖) หน่วยบริการหรือระบบสนับสนุนการให้บริการอื่นตามที่แจ้งไว้ในการขออนุญาต
- โรงพยาบาลทั่วไปขนาดเล็กอาจไม่มีหน่วยบริการตาม (๖) (๗) (๘) (๙) หรือ (๑๐) แต่จะต้อง

จัดให้มีบริการเท่าที่จำเป็นได้

ข้อ ๙ โรงพยาบาลทันตกรรม ต้องประกอบด้วยหน่วยบริการ และระบบสนับสนุนการให้บริการ ดังต่อไปนี้

- (๑) แผนกเวชระเบียน
- (๒) แผนกผู้ป่วยนอก
- (๓) แผนกผู้ป่วยใน
- (๔) แผนกเภสัชกรรม
- (๕) แผนกรังสีวิทยา
- (๖) แผนกผ่าตัด
- (๗) ระบบรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน
- (๘) ระบบควบคุมการติดเชื้อ
- (๙) ระบบบำบัดน้ำเสีย
- (๑๐) ระบบไฟฟ้าสำรอง
- (๑๑) ระบบน้ำสำรอง
- (๑๒) หน่วยบริการหรือระบบสนับสนุนการให้บริการอื่นตามที่แจ้งไว้ในการขออนุญาต

โรงพยาบาลทันตกรรมขนาดเล็กอาจไม่มีหน่วยบริการตาม (๕) หรือ (๖) แต่จะต้องจัดให้มีบริการเท่าที่จำเป็นได้

ข้อ ๑๐ โรงพยาบาลการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ต้องประกอบด้วยหน่วยบริการ และระบบสนับสนุนการให้บริการ ดังต่อไปนี้

- (๑) แผนกเวชระเบียน
- (๒) แผนกผู้ป่วยนอก
- (๓) แผนกผู้ป่วยใน
- (๔) แผนกสูติกรรม
- (๕) ระบบรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน
- (๖) ระบบควบคุมการติดเชื้อ
- (๗) ระบบบำบัดน้ำเสีย
- (๘) ระบบไฟฟ้าสำรอง
- (๙) ระบบน้ำสำรอง
- (๑๐) หน่วยบริการหรือระบบสนับสนุนการให้บริการอื่นตามที่แจ้งไว้ในการขออนุญาต

โรงพยาบาลการพยาบาลและการผดุงครรภ์ขนาดเล็กอาจไม่มีหน่วยบริการตาม (๔) แต่จะต้องจัดให้มีบริการเท่าที่จำเป็นได้

ข้อ ๑๑ โรงพยาบาลกายภาพบำบัด ต้องประกอบด้วยหน่วยบริการ และระบบสนับสนุนการให้บริการ ดังต่อไปนี้

- (๑) แผนกเวชระเบียน
- (๒) แผนกผู้ป่วยนอก
- (๓) แผนกผู้ป่วยใน
- (๔) ระบบรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน
- (๕) ระบบควบคุมการติดเชื้อ
- (๖) ระบบบำบัดน้ำเสีย
- (๗) ระบบไฟฟ้าสำรอง
- (๘) ระบบน้ำสำรอง
- (๙) หน่วยบริการหรือระบบสนับสนุนการให้บริการอื่นตามที่แจ้งไว้ในการขออนุญาต

ข้อ ๑๒ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทย ต้องประกอบด้วยหน่วยบริการ และระบบสนับสนุนการให้บริการ ดังต่อไปนี้

- (๑) แผนกเวชระเบียน
- (๒) แผนกผู้ป่วยนอก
- (๓) แผนกผู้ป่วยใน
- (๔) แผนกเภสัชกรรมไทย
- (๕) แผนกผดุงครรภ์ไทย
- (๖) ระบบรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน
- (๗) ระบบควบคุมการติดเชื้อ
- (๘) ระบบบำบัดน้ำเสีย
- (๙) ระบบไฟฟ้าสำรอง

(๑๐) ระบบน้ำสำรอง

(๑๑) หน่วยบริการหรือระบบสนับสนุนการให้บริการอื่นตามที่แจ้งไว้ในการขออนุญาต

โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทยขนาดเล็กอาจไม่มีหน่วยบริการตาม (๕) แต่จะต้องจัดให้มีบริการเท่าที่จำเป็นได้

ข้อ ๑๓ โรงพยาบาลเฉพาะทาง ต้องประกอบด้วยหน่วยบริการ และระบบสนับสนุนการให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) แผนกเวชระเบียน

(๒) แผนกผู้ป่วยนอก

(๓) แผนกผู้ป่วยใน

(๔) แผนกผู้ป่วยฉุกเฉิน

(๕) แผนกเภสัชกรรม

(๖) แผนกเทคนิคการแพทย์

(๗) แผนกรังสีวิทยา

(๘) ระบบรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน

(๙) ระบบควบคุมการติดเชื้อ

(๑๐) ระบบไฟฟ้าสำรอง

(๑๑) ระบบน้ำสำรอง

(๑๒) หน่วยบริการหรือระบบสนับสนุนการให้บริการอื่นตามที่แจ้งไว้ในการขออนุญาต

โรงพยาบาลเฉพาะทางขนาดเล็กอาจไม่มีหน่วยบริการตาม (๖) หรือ (๗) แต่จะต้องจัดให้มีบริการเท่าที่จำเป็นได้

ข้อ ๑๔ โรงพยาบาลเฉพาะประเภทผู้ป่วย ต้องประกอบด้วยหน่วยบริการ และระบบสนับสนุนการให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) แผนกเวชระเบียน

(๒) แผนกผู้ป่วยนอก

(๓) แผนกผู้ป่วยใน

(๔) แผนกผู้ป่วยฉุกเฉิน

(๕) แผนกเภสัชกรรม

(๖) แผนกเทคนิคการแพทย์

(๗) แผนกรังสีวิทยา

(๘) ระบบรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน

(๙) ระบบควบคุมการติดเชื้อ

(๑๐) ระบบไฟฟ้าสำรอง

(๑๑) ระบบน้ำสำรอง

(๑๒) หน่วยบริการหรือระบบสนับสนุนการให้บริการอื่นตามที่แจ้งไว้ในการขออนุญาต

โรงพยาบาลเฉพาะประเภทผู้ป่วยขนาดเล็กอาจไม่มีหน่วยบริการตาม (๖) หรือ (๗) แต่จะต้องจัดให้มีบริการเท่าที่จำเป็นได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๕ ให้สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน และสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน หรือสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตามกฎหมายกระทรวงนี้ แล้วแต่กรณี เว้นแต่

- (๑) คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง ให้เป็นคลินิกเฉพาะทาง
- (๒) คลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง ให้เป็นคลินิกเฉพาะทาง
- (๓) คลินิกการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ให้เป็นคลินิกการแพทย์แผนไทย
- (๔) สถานพยาบาลเวชกรรมทั่วไป ให้เป็นโรงพยาบาลทั่วไปขนาดเล็ก
- (๕) สถานพยาบาลเวชกรรมเฉพาะทาง ให้เป็นโรงพยาบาลเฉพาะทางขนาดเล็ก
- (๖) สถานพยาบาลทันตกรรมทั่วไปและสถานพยาบาลทันตกรรมเฉพาะทาง ให้เป็นโรงพยาบาลทันตกรรมขนาดเล็ก
- (๗) สถานพยาบาลการผดุงครรภ์ ให้เป็นโรงพยาบาลการพยาบาลและการผดุงครรภ์ขนาดเล็ก
- (๘) สถานพยาบาลผู้ป่วยเรื้อรัง ให้เป็นโรงพยาบาลเฉพาะประเภทผู้ป่วยขนาดเล็ก
- (๙) สถานพยาบาลการแพทย์แผนไทย ให้เป็นโรงพยาบาลการแพทย์แผนไทยขนาดเล็ก
- (๑๐) สถานพยาบาลการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ให้เป็นโรงพยาบาลการแพทย์แผนไทยขนาดเล็ก

ข้อ ๑๖ สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตามข้อ ๑๕ ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลและใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ในวันก่อนวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ต้องดำเนินการให้มีลักษณะโดยทั่วไปและลักษณะการให้บริการตามกฎหมายกระทรวงนี้ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๑๗ สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตามข้อ ๑๕ ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล และใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ในวันก่อนวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ต้องดำเนินการให้มีลักษณะโดยทั่วไปและลักษณะการให้บริการ รวมทั้งจัดให้มีหน่วยบริการและระบบสนับสนุนการให้บริการตามกฎหมายนี้ภายในสองปีนับแต่วันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ เว้นแต่โรงพยาบาลขนาดเล็กตามข้อ ๕ (๓) มิให้นำลักษณะโดยทั่วไปตามข้อ ๖ (๒) มาใช้บังคับ แต่ทั้งนี้ มิให้โรงพยาบาลขนาดเล็กเพิ่มจำนวนเตียงรับบริการเกินกว่าที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลก่อนกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ศาสตราจารย์รัชตะ รัชตะนาวิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(๒) แผนกผู้ป่วยนอก ต้องจัดให้มี

- (ก) ชุดตรวจโรคทั่วไปและชุดตรวจโรคเฉพาะทาง
- (ข) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ
- (ค) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ
- (ง) เครื่องชั่งน้ำหนักและที่วัดส่วนสูงของร่างกาย

(๓) แผนกผู้ป่วยใน ต้องจัดให้มี

(ก) อุปกรณ์ประจำหน่วยบริการ ได้แก่ ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ ชุดทำแผลฉีดยา ชุดให้ยาผู้ป่วย ตู้เก็บเวชภัณฑ์ที่เหมาะสม และชุดตรวจร่างกายเบื้องต้น

(ข) อุปกรณ์ประจำเตียงและห้องผู้ป่วย ได้แก่ เตียงที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์ เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ และมีระบบเรียกพยาบาล

(๔) แผนกผู้ป่วยฉุกเฉิน ต้องจัดให้มี

- (ก) ชุดตรวจโรคทั่วไป
- (ข) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ
- (ค) เครื่องกระตุกหัวใจ
- (ง) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ
- (จ) ชุดใส่ท่อหายใจ และช่วยหายใจ

(ฉ) ชุดและอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาล เช่น การล้างสารพิษ การตามกระดูกเบื้องต้น ชุดห้ามเลือด และชุดล้างท้อง

(ช) ชุดรักษาฉุกเฉิน เช่น ชุดเจาะปอด ชุดเจาะคอ ชุดให้น้ำเกลือโดยทางผ่านเลือด และคอมพิวเตอร์เฉพาะที่

(ซ) อ่างฟอกมือชนิดที่ไม่ใช้มือเปิดปิดน้ำ

(ฌ) ระบบไฟฟ้าและแสงสว่างสำรอง

(๕) แผนกเภสัชกรรม ต้องจัดให้มี

(ก) ตู้เย็นสำหรับเก็บยาหรือเวชภัณฑ์อื่นหรือตู้ที่ต้องควบคุมอุณหภูมิพร้อมเทอร์โมมิเตอร์ วัดอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

(ข) ในกรณีที่มีวัตถุประสงค์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษ ให้มีสถานที่หรือตู้เก็บที่มีกุญแจปิดและเปิดอย่างมีประสิทธิภาพ

(ค) อุปกรณ์การนับเม็ดยาอย่างน้อยสองชุด

(ง) ตู้หรือชั้นเก็บยาและเวชภัณฑ์อื่น

(๖) แผนกกายภาพบำบัด ต้องจัดให้มี

(ก) เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจประเมิน และวินิจฉัยทางกายภาพบำบัด เช่น โคนิโอมิเตอร์ สายวัดความยาว เครื่องวัดความดัน และหูฟัง

(ข) เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกายภาพบำบัด รวมถึงเครื่องมือไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

(๗) แผนกเทคนิคการแพทย์ ต้องจัดให้มี

(ก) เครื่องมือตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการและน้ำยาตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพของประเภทการตรวจวิเคราะห์ที่ให้บริการ

(ข) ตู้เย็นสำหรับเก็บรักษาสิ่งตัวอย่างและน้ำยาสำหรับการตรวจวิเคราะห์

(๘) แผนกรังสีวิทยา ต้องจัดให้มี

- (ก) อุปกรณ์วัดและป้องกันอันตรายจากรังสี
- (ข) เครื่องเอกซเรย์ที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์
- (ค) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพอย่างน้อยหนึ่งชุด
- (ง) เครื่องล้างฟิล์ม
- (จ) ตู้อ่านฟิล์มหรืออุปกรณ์อ่านฟิล์มระบบดิจิทัล
- (ฉ) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ
- (ช) ระบบไฟสัญญาณเตือนขณะเครื่องเอกซเรย์ทำงาน

(๙) แผนกผ่าตัด ต้องจัดให้มี

- (ก) เตียงและโคมไฟผ่าตัดแบบมาตรฐานใช้ในการผ่าตัดทุกห้องที่ใช้งานผ่าตัด
- (ข) เครื่องดมยาสลบที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์ และระบบแก๊สทางการแพทย์ซึ่งมี

สัญญาณเตือนอันตรายทุกห้องที่ขออนุญาตใช้งาน

- (ค) ถังออกซิเจนและเครื่องดูดเสมหะสำรองพร้อมใช้งาน
- (ง) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพทุกห้อง
- (จ) เครื่องมือผ่าตัดที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์และเพียงพอสำหรับการผ่าตัดตามสาขาโรค
- (ฉ) อ่างฟอกมือชนิดที่ไม่ใช้มือเปิดปิดน้ำ
- (ช) ตู้เสื้อผ้าและบริเวณสำหรับเจ้าหน้าที่เปลี่ยนเสื้อผ้าและรองเท้าว
- (ซ) ระบบไฟฟ้าและแสงสว่างสำรอง

(๑๐) แผนกสูติกรรม ต้องจัดให้มี

- (ก) เตียงทำคลอดและโคมไฟ
- (ข) เตียงรอกคลอดอย่างน้อยหนึ่งเตียงต่อเตียงทำคลอดหนึ่งเตียง
- (ค) เตียงทารกแรกเกิด
- (ง) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพทุกห้อง
- (จ) ระบบแก๊สทางการแพทย์ เครื่องดูดเสมหะและอุปกรณ์ช่วยหายใจ
- (ฉ) เครื่องมือทำคลอดจำนวนที่เพียงพอและได้มาตรฐานทางการแพทย์
- (ช) เครื่องตรวจสัญญาณชีพทารกในครรภ์
- (ซ) อ่างฟอกมือชนิดที่ไม่ใช้มือเปิดปิดน้ำ
- (ฅ) อ่างอาบน้ำทารก
- (ญ) เครื่องซังน้ำหนักทารกแรกเกิด

(๑๑) ระบบรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน ต้องได้รับอนุญาตให้ใช้งานจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

และต้องจัดให้มี

- (ก) ไฟสัญญาณฉุกเฉินสีน้ำเงินติดตั้งบนหลังคารถ
- (ข) เปลเคลื่อนย้ายผู้ป่วย
- (ค) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ
- (ง) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพประจำรถ
- (จ) ชุดห้ามเลือด เย็บแผล และทำแผล

(๑๒) ระบบควบคุมการติดเชื้อ ต้องจัดให้มี

(ก) เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำมาสะอาด

(ข) อ่างและบริเวณที่เพียงพอสำหรับล้างและเตรียมเครื่องมือ

(ค) หม้อต้ม หม้อนึ่ง หรือหม้อนึ่งอบความดันหรือระบบฆ่าเชื้อด้วยแก๊สที่มี

ประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อ

(ง) ตู้ที่มิดชิดสำหรับเก็บเครื่องมือที่ปราศจากเชื้อแล้ว และมีเครื่องมือที่พร้อมใช้งาน

(จ) ตู้เสื้อผ้าและบริเวณสำหรับเจ้าหน้าที่เปลี่ยนเสื้อผ้าและรองเท้าน้ำ

(ฉ) อุปกรณ์สำหรับตรวจสอบประสิทธิภาพการปราศจากเชื้อ

(ช) รถเข็นรับส่งสิ่งของสะอาด

(ซ) รถเข็นรับส่งสิ่งของใช้แล้ว

(๑๓) ระบบบำบัดน้ำเสียต้องจัดให้มีมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๑๔) ระบบไฟฟ้าสำรองต้องจัดให้มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้ามีกำลังเพียงพอสำหรับอุปกรณ์ที่จำเป็นและติดตั้งไฟแสงสว่างฉุกเฉินตามจุดที่จำเป็น

(๑๕) ระบบน้ำสำรองต้องจัดให้มีที่เก็บกักน้ำสำรองขนาดที่เพียงพอสำหรับการใช้ที่จำเป็น

ในกรณีที่มีหน่วยบริการและระบบสนับสนุนการให้บริการอื่นเพิ่มเติมจากวรรคหนึ่ง โรงพยาบาลทั่วไปต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์เฉพาะที่จำเป็นประจำแต่ละหน่วยบริการ และระบบสนับสนุนการให้บริการเพิ่มเติม ในจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอ ดังต่อไปนี้

(๑) หอผู้ป่วยหนัก ต้องจัดให้มี

(ก) หน่วยปฏิบัติการพยาบาล

(ข) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพอย่างน้อยหนึ่งชุด และเพิ่มขึ้น

หนึ่งชุดทุก ๆ ห้าเตียง

(ค) เครื่องตรวจสอบการเต้นของหัวใจอย่างน้อยหนึ่งเครื่องต่อสองเตียง

(ง) เครื่องช่วยหายใจอย่างน้อยหนึ่งเครื่อง และเพิ่มขึ้นหนึ่งเครื่องทุก ๆ สามเตียง

(จ) เครื่องกระตุ้นหัวใจ

(ฉ) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจครบทุกเตียง

(ช) เตียงนอนแบบมาตรฐาน ซึ่งปรับศีรษะและปลายเท้าสูงต่ำได้

(ซ) ระบบเรียกพยาบาลประจำเตียงผู้ป่วย

(๒) ห้องให้การรักษาคต้องจัดให้มีเตียง และอุปกรณ์ทำแผล ฉีดยา ใส่เฝือก ให้เลือดและให้

น้ำเกลือ

(๓) ห้องผ่าตัดเล็กต้องจัดให้มีเตียงและคอมไฟผ่าตัด ชุดเครื่องมือผ่าตัดทั่วไป ตู้เก็บอุปกรณ์ปราศจากเชื้อ และระบบไฟฟ้าและแสงสว่างสำรอง

(๔) ห้องตรวจภายในและชุดมดลูก ต้องจัดให้มี

(ก) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพผู้ป่วยอย่างน้อยหนึ่งชุด

(ข) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ คอมไฟหรืออุปกรณ์แสงสว่างเพื่อ

การตรวจภายใน

(ค) เตียงสำหรับใช้ตรวจภายในและใช้ชุดมดลูก

(ง) ชุดตรวจภายในและชุดมดลูกที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์

(จ) อ่างฟอกมือชนิดที่ไม่ใช้มือเปิดปิดน้ำ

(๕) ห้องทากรหลังคลอด ต้องจัดให้มี

(ก) เตียงทากรหลังคลอด และตู้อบทากรคลอดก่อนกำหนด

(ข) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ

(ค) อ่างอาบน้ำทากร

(ง) เครื่องรักษาทากรตัวเหลืองด้วยแสง

(๖) ห้องทันตกรรม ต้องจัดให้มี

(ก) ยูนิตทำฟัน ประกอบด้วยระบบให้แสงสว่าง ระบบเครื่องรอฟัน ระบบดูดน้ำลาย ระบบน้ำบ้วนปาก และเก้าอี้คนไข้

(ข) เก้าอี้ทันตแพทย์ และเก้าอี้ผู้ช่วยทันตแพทย์

(ค) เครื่องเอกซเรย์ฟันที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์

(ง) หมอนอิงอบความดันที่มีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อ

(จ) ชุดตรวจฟัน อุคฟัน ถอนฟัน ชุดศัลยกรรมช่องปาก ชุดรักษาคอลงรากฟัน ชุดรักษาโรคเหงือก ชุดทันตกรรมประดิษฐ์ เครื่องดูดหินน้ำลาย และเครื่องมืออุปกรณ์อื่นตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

(๗) ห้องไตเทียม ต้องจัดให้มี

(ก) เครื่องล้างไต

(ข) เครื่องผลิตน้ำสำหรับล้างไต

(ค) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ

(ง) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ

(จ) เครื่องกระตุกหัวใจประจำโรงพยาบาลที่สามารถนำมาใช้ได้โดยสะดวก

(๘) ห้องซีกฟอก ต้องจัดให้มี

(ก) อุปกรณ์ซีกฟอก

(ข) อุปกรณ์ซีกฟอกผ้าติดเชื้อ

(ค) ตู้เก็บเสื้อผ้า

(ง) อุปกรณ์ป้องกันการติดเชื้อต่อผู้ปฏิบัติงาน

(๙) ห้องโภชนาการ ต้องจัดให้มี

(ก) โต๊ะเตรียมอาหารที่สะอาด

(ข) อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาหารและจัดส่งอาหารที่ถูกสุขลักษณะ

(ค) อุปกรณ์ระบายอากาศ เครื่องดูดควัน และอุปกรณ์ป้องกันแมลงและสัตว์รบกวน

(ง) ตู้เก็บอาหารที่สะอาดและมิดชิด

(จ) เครื่องแต่งกายของเจ้าหน้าที่ตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

(๑๐) ห้องพัศพท์ให้บริการเก็บศพตั้งแต่ยีสืบสี่ชั่วโมงขึ้นไป ต้องจัดให้มี

(ก) ตู้เย็นสำหรับเก็บศพ

(ข) รถเข็นศพ

(๑๑) ยานพาหนะสำหรับให้บริการนอกโรงพยาบาลต้องมีมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

(ก) รถเอกซเรย์เคลื่อนที่ต้องมีเครื่องเอกซเรย์เพื่อการตรวจวินิจฉัย พร้อมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากรังสีที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ หรือหน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย และหากมีการให้บริการชันสูตรร่วมด้วย ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่ผู้อนุญาตประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถานพยาบาล

(ข) รถทันตกรรมที่ได้มาตรฐานตามที่ผู้อนุญาตประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถานพยาบาล

(ค) รถปฏิบัติการชั้นสูตรที่ได้มาตรฐานตามที่ผู้อนุญาตประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถานพยาบาล

ข้อ ๗ โรงพยาบาลทันตกรรมต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ และยานพาหนะเฉพาะที่จำเป็นประจำแต่ละหน่วยบริการและระบบสนับสนุนการให้บริการ ในจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอ ดังต่อไปนี้

(๑) แผนกเวชระเบียนต้องจัดให้มีตู้หรือชั้นหรืออุปกรณ์เก็บเวชระเบียนที่มั่นคง ปลอดภัย และต้องจัดให้เป็นระเบียบสามารถค้นหาได้ง่าย หรือถ้าเป็นระบบคอมพิวเตอร์ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลสำรองเพื่อป้องกันข้อมูลสูญหาย

(๒) แผนกผู้ป่วยนอก ต้องจัดให้มี

(ก) ยูนิตทำฟัน ประกอบด้วย ระบบให้แสงสว่าง ระบบเครื่องกรอฟัน ระบบดูดน้ำลาย ระบบน้ำบ้วนปาก และเก้าอี้คนไข้

(ข) เก้าอี้ทันตแพทย์ และเก้าอี้ผู้ช่วยทันตแพทย์

(ค) เครื่องเอกซเรย์ฟันที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์

(ง) หมอนอิงอบความดันที่มีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อ

(จ) ชุดตรวจฟัน อดฟัน ถอนฟัน ชุดศัลยกรรมช่องปาก ชุดรักษาคลองรากฟัน ชุดรักษาโรคเหงือก ชุดทันตกรรมประดิษฐ์ เครื่องดูดหินน้ำลาย และเครื่องมืออุปกรณ์อื่นตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

(๓) แผนกผู้ป่วยใน ต้องจัดให้มี

(ก) อุปกรณ์ประจำหน่วยบริการ ได้แก่ ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ ชุดให้ยาผู้ป่วย และตู้เก็บเวชภัณฑ์

(ข) อุปกรณ์ประจำเตียงและห้องผู้ป่วย ได้แก่ เตียงที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์ เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ และระบบเรียกพยาบาล

(๔) แผนกเภสัชกรรม ต้องจัดให้มี

(ก) ตู้เย็นสำหรับเก็บยาหรือเวชภัณฑ์อื่นหรือตู้ที่ต้องควบคุมอุณหภูมิ พร้อมเทอร์โมมิเตอร์วัดอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

(ข) ในกรณีที่มีวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษ ให้มีสถานที่หรือตู้เก็บที่มีกุญแจปิดและเปิดอย่างมีประสิทธิภาพ

(ค) อุปกรณ์การนับเม็ดยาอย่างน้อยสองชุด

(ง) ตู้หรือชั้นเก็บยาและเวชภัณฑ์อื่น

(๕) แผนกรังสีวิทยา ต้องจัดให้มี

(ก) อุปกรณ์วัดและป้องกันอันตรายจากรังสี

(ข) เครื่องเอกซเรย์ที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์

(ค) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพอย่างน้อยหนึ่งชุด

(ง) เครื่องล้างฟิล์ม

(จ) ตู้อ่านฟิล์มหรืออุปกรณ์อ่านฟิล์มระบบดิจิทัล

(ฉ) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ

(ช) ระบบไฟสัญญาณเตือนขณะเครื่องเอกซเรย์ทำงาน

(๖) แผนกผ่าตัด ต้องจัดให้มี

(ก) เตียงและโคมไฟผ่าตัดแบบมาตรฐานใช้ในการผ่าตัดประจำทุกห้องที่ใช้งานผ่าตัด

(ข) เครื่องดมยาสลบที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์และระบบแก๊สทางการแพทย์ซึ่งมี
สัญญาณเตือนอันตรายทุกห้องที่ขออนุญาตใช้งาน

(ค) ถังออกซิเจนและเครื่องดูดเสมหะสำรองพร้อมใช้งาน

(ง) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพทุกห้อง

(จ) เครื่องมือผ่าตัดที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์และเพียงพอสำหรับการผ่าตัดตามสาขาโรค

(ฉ) อ่างฟอกมือชนิดที่ไม่ใช้มือเปิดปิดน้ำ

(ช) ตู้เสื้อผ้าและบริเวณสำหรับเจ้าหน้าที่เปลี่ยนเสื้อผ้าและรองเท้าว

(ซ) ระบบไฟฟ้าและแสงสว่างสำรอง

(๗) ระบบรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน ต้องได้รับอนุญาตให้ใช้งานจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

และต้องจัดให้มี

(ก) ไฟสัญญาณฉุกเฉินสีน้ำเงินติดตั้งบนหลังคารถ

(ข) เปลเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

(ค) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ

(ง) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพประจำรถ

(จ) ชุดห้ามเลือด เย็บแผล และทำแผล

(๘) ระบบควบคุมการติดเชื้อ ต้องจัดให้มี

(ก) เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำความสะอาด

(ข) อ่างและบริเวณที่เพียงพอสำหรับล้างและเตรียมเครื่องมือ

(ค) หม้อต้ม หม้อนึ่ง หรือหม้อนึ่งอบความดันที่มีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อ

(ง) ตู้ที่มีขีดจำกัดสำหรับเก็บเครื่องมือที่ปราศจากเชื้อแล้ว และมีเครื่องมือที่พร้อมใช้งาน

(จ) ตู้เสื้อผ้าและบริเวณสำหรับเจ้าหน้าที่เปลี่ยนเสื้อผ้าและรองเท้าว

(ฉ) อุปกรณ์สำหรับตรวจสอบประสิทธิภาพการปราศจากเชื้อ

(ช) รถเข็นรับส่งสิ่งของสะอาด

(ซ) รถเข็นรับส่งสิ่งของใช้แล้ว

(๙) ระบบบำบัดน้ำเสียต้องจัดให้มีมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๑๐) ระบบไฟฟ้าสำรองต้องจัดให้มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้ามีกำลังเพียงพอสำหรับอุปกรณ์
ที่จำเป็น และติดตั้งไฟแสงสว่างฉุกเฉินตามจุดที่จำเป็น

(๑๑) ระบบน้ำสำรองต้องจัดให้มีที่เก็บกักน้ำสำรองขนาดที่เพียงพอสำหรับการใช้ที่จำเป็น

ในกรณีที่มีหน่วยบริการและระบบสนับสนุนการให้บริการอื่นเพิ่มเติมจากบรรดา
โรงพยาบาลทันตกรรมต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์เฉพาะที่จำเป็นประจำแต่ละหน่วย
บริการและระบบสนับสนุนการให้บริการเพิ่มเติม ในจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้
ในข้อ ๖ บรรคสอง โดยอนุโลม

ข้อ ๘ โรงพยาบาลการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยา และเวชภัณฑ์ และยานพาหนะเฉพาะที่จำเป็นประจำแต่ละหน่วยบริการที่เป็นแผนกบริการประจำ ในจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอ ดังต่อไปนี้

(๑) แผนกเวชระเบียนต้องจัดให้มีตู้หรือชั้นหรืออุปกรณ์เก็บเวชระเบียนที่มั่นคง ปลอดภัย และต้องจัดให้เป็นระเบียบสามารถค้นหาได้ง่าย หรือถ้าเป็นระบบคอมพิวเตอร์ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลสำรอง เพื่อป้องกันข้อมูลสูญหาย

(๒) แผนกผู้ป่วยนอก ต้องจัดให้มี

(ก) ชุดตรวจโรคและชุดให้การักษาทั่วไปตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

(ข) ชุดตรวจครรภ์ ชุดทำคลอด ชุดตรวจหลังคลอด และเครื่องฟังเสียงหัวใจเด็ก

(ค) เตียงตรวจครรภ์

(ง) ยาและเวชภัณฑ์อื่นที่จำเป็น โดยมีจำนวนรายการและปริมาณที่เพียงพอตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

(จ) ตู้เย็นสำหรับเก็บยาหรือเวชภัณฑ์อื่น

(ฉ) อุปกรณ์การนับเม็ดยาอย่างน้อยสองชุด

(๓) แผนกผู้ป่วยใน ต้องจัดให้มี

(ก) อุปกรณ์ประจำหน่วยบริการ ได้แก่ ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ ชุดให้ยาผู้ป่วย และตู้เก็บเวชภัณฑ์

(ข) อุปกรณ์ประจำเตียงและห้องผู้ป่วย ได้แก่ เตียงที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์ เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ และระบบเรียกพยาบาล

(๔) แผนกสูติกรรม ต้องจัดให้มี

(ก) เตียงรอกคลอดอย่างน้อยหนึ่งเตียงต่อเตียงทำคลอดหนึ่งเตียง

(ข) เตียงทำคลอดและโคมไฟ

(ค) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ

(ง) เครื่องมือทำคลอดจำนวนที่เพียงพอและได้มาตรฐานทางการแพทย์

(จ) เครื่องตรวจครรภ์

(ฉ) เตียงทารกแรกเกิด

(ช) อ่างฟอกมือชนิดที่ไม่ใช้มือเปิดปิดน้ำ

(ช) อุปกรณ์สำหรับอาบน้ำทารก

(ฉ) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพที่นำมาใช้ได้โดยสะดวก

(ญ) เครื่องตรวจสัญญาณชีพทารกในครรภ์

(๕) ระบบรถรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน ต้องได้รับอนุญาตให้ใช้งานจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และต้องจัดให้มี

(ก) ไฟสัญญาณฉุกเฉินสีน้ำเงินติดตั้งบนหลังคารถ

(ข) เปลเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

(ค) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ

(ง) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพประจำรถ

(จ) ชุดห้ามเลือด เย็บแผล และทำแผล

- (๖) ระบบควบคุมการติดเชื้อ ต้องจัดให้มี
 - (ก) เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำมาสะอาด
 - (ข) อ่างและบริเวณที่เพียงพอสำหรับล้างและเตรียมเครื่องมือ
 - (ค) หม้อต้ม หม้อนึ่ง หรือหม้อนึ่งอบความดันที่มีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อ
 - (ง) ตู้ที่มิดชิดสำหรับเก็บเครื่องมือที่ปราศจากเชื้อแล้ว และมีเครื่องมือที่พร้อมใช้งาน
 - (จ) ตู้เสื้อผ้าและบริเวณสำหรับเจ้าหน้าที่เปลี่ยนเสื้อผ้าและรองเท้าว
 - (ฉ) อุปกรณ์สำหรับตรวจสอบประสิทธิภาพการปราศจากเชื้อ
 - (ช) รถเข็นรับส่งสิ่งของสะอาด
 - (ฌ) รถเข็นรับส่งสิ่งของใช้แล้ว
- (๗) ระบบบำบัดน้ำเสียต้องจัดให้มีมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยकरणนั้น
- (๘) ระบบไฟฟ้าสำรองต้องจัดให้มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้ามีกำลังเพียงพอสำหรับอุปกรณ์ที่จำเป็น

และติดตั้งไฟแสงสว่างฉุกเฉินตามจุดที่จำเป็น

- (๙) ระบบน้ำสำรองต้องจัดให้มีที่เก็บกักน้ำสำรองขนาดที่เพียงพอสำหรับการใช้ที่จำเป็น

ในกรณีที่มีหน่วยบริการและระบบสนับสนุนการให้บริการอื่นเพิ่มเติมจากวรรคหนึ่ง โรงพยาบาลการพยาบาลและการผดุงครรภ์ต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์เฉพาะที่จำเป็น ประจำแต่ละหน่วยบริการและระบบสนับสนุนการให้บริการเพิ่มเติม ในจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ วรรคสอง โดยอนุโลม

ข้อ ๙ โรงพยาบาลกายภาพบำบัดต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์และยานพาหนะเฉพาะที่จำเป็นประจำแต่ละหน่วยบริการและระบบสนับสนุนการให้บริการ ในจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอ ดังต่อไปนี้

(๑) แผนกเวชระเบียนต้องจัดให้มีตู้ ชั้น หรืออุปกรณ์เก็บเวชระเบียนที่มั่นคง ปลอดภัย และต้องจัดให้เป็นระเบียบสามารถค้นหาได้ง่าย หรือถ้าเป็นระบบคอมพิวเตอร์ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลสำรองเพื่อป้องกันข้อมูลสูญหาย

- (๒) แผนกผู้ป่วยนอก ต้องจัดให้มี

(ก) เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจประเมิน และวินิจฉัยทางกายภาพบำบัด เช่น โทนิโอมิเตอร์ สายวัดความยาว เครื่องวัดความดัน และหูฟัง

(ข) เครื่องมือหรืออุปกรณ์กายภาพบำบัด รวมทั้งเครื่องมือไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- (๓) แผนกผู้ป่วยใน ต้องจัดให้มี

(ก) อุปกรณ์ประจำหน่วยบริการ ได้แก่ ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ ชุดให้ยาผู้ป่วย และตู้เก็บเวชภัณฑ์ที่เหมาะสม

(ข) อุปกรณ์ประจำเตียงและห้องผู้ป่วย ได้แก่ เตียงที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์ เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ และมีระบบเรียกพยาบาล

(๔) ระบบรถรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน ต้องได้รับอนุญาตให้ใช้งานจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และต้องจัดให้มี

(ก) ไฟสัญญาณฉุกเฉินสีน้ำเงินติดตั้งบนหลังคารถ

(ข) เปลเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

(ค) เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและอุปกรณ์ช่วยหายใจ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๒ สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล และใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ต้องดำเนินการจัดให้มีชนิดและจำนวนเครื่องมือ เครื่องใช้ และยาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลตามกฎกระทรวงนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๑๓ สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล และใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ต้องดำเนินการจัดให้มีชนิดและจำนวนเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์หรือยานพาหนะที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลตามกฎกระทรวงนี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ศาสตราจารย์รัชตะ รัชตะนาวิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีการปรับปรุงการกำหนดลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดชนิดและจำนวนเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ หรือยานพาหนะที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลเป็นไปโดยเหมาะสมและสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดชื่อสถานพยาบาล และการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสถานพยาบาล ผู้ประกอบการวิชาชีพในสถานพยาบาล อัตราค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการ และสิทธิของผู้ป่วย พ.ศ. ๒๕๕๘^[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘ (๕) และมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง

(๑) กฎกระทรวงว่าด้วยชื่อสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕

(๒) กฎกระทรวงว่าด้วยการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสถานพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล อัตราค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการ และสิทธิของผู้ป่วย พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน” หมายความว่า สถานพยาบาลประเภทคลินิกตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล

“สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน” หมายความว่า สถานพยาบาลประเภทโรงพยาบาลตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลต้องจัดให้มีชื่อสถานพยาบาลตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) คำนำหน้าชื่อหรือต่อท้ายชื่อสถานพยาบาลต้องประกอบด้วยลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาลที่ขออนุญาต

(๒) ชื่อสถานพยาบาลจะต้องไม่ใช่คำหรือข้อความที่มีลักษณะชักชวนหรือโอ้อวดเกินความจริงหรืออาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานพยาบาล

(๓) ชื่อสถานพยาบาลที่สื่อความหมายหรืออ้างอิงสถาบันพระมหากษัตริย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับพระบรมราชานุญาตหรือพระราชานุญาต

^[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนที่ ๒๖ ก/หน้า ๑๘/๒ เมษายน ๒๕๕๘

ข้อ ๔ สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนที่ตั้งอยู่ในอำเภอหรือในเขตเดียวกัน และสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนจะต้องมีชื่อไม่ซ้ำกัน เว้นแต่กรณีที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลใหม่ และผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลเดิมเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลเดียวกัน หรือมีหนังสือยินยอมจากผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลเดิมให้ใช้ชื่อซ้ำกันได้ แต่ต้องมีตัวอักษรหรือหมายเลขเรียงลำดับหรือที่ตั้งสถานที่ต่อท้ายชื่อ

ข้อ ๕ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสถานพยาบาลที่ได้รับอนุญาตในที่เปิดเผย ณ สถานพยาบาลนั้นอย่างน้อยหนึ่งป้าย ดังต่อไปนี้

(๑) ให้จัดทำเป็นแผ่นป้ายแสดงชื่อสถานพยาบาลเป็นตัวอักษรไทย กรณีใช้ภาษาต่างประเทศ ด้วยขนาดตัวอักษรต้องเล็กกว่าอักษรไทย โดยระบุลักษณะของสถานพยาบาลไว้ในแผ่นป้ายดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ กรณีที่เป็นสถานพยาบาลเฉพาะทางหรือเฉพาะประเภทผู้ป่วย ให้ระบุลักษณะเฉพาะดังกล่าวไว้ด้วย

(๒) แผ่นป้ายแสดงชื่อสถานพยาบาลต้องมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดความกว้างไม่น้อยกว่าสี่สิบเซนติเมตร และความยาวไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยสี่สิบเซนติเมตร ตัวอักษรแสดงชื่อสถานพยาบาล มีความสูงไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร และตัวอักษรแสดงลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล เลขที่ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล และจำนวนเตียงที่จัดให้บริการผู้ป่วยกรณีสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน มีความสูงไม่น้อยกว่าห้าเซนติเมตร

(๓) ให้แสดงแผ่นป้ายแสดงชื่อสถานพยาบาลไว้ในบริเวณสถานพยาบาล หรือตัวอาคารสถานพยาบาลโดยสามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากภายนอก

(๔) เอกสารเวชระเบียน ของ หรือฉลากบรรจุยาหรือเวชภัณฑ์ต้องปรากฏชื่อสถานพยาบาล และสถานที่ติดต่อดังกล่าวไว้ด้วย

ข้อ ๖ สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ให้ใช้พื้นแผ่นป้ายสีขาว และตัวอักษรในแผ่นป้ายแสดงชื่อให้ใช้สีดังต่อไปนี้

- (๑) คลินิกเวชกรรม ให้ใช้ตัวอักษรสีเขียว
- (๒) คลินิกทันตกรรม ให้ใช้ตัวอักษรสีม่วง
- (๓) คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์ ให้ใช้ตัวอักษรสีฟ้า
- (๔) คลินิกกายภาพบำบัด ให้ใช้ตัวอักษรสีชมพู
- (๕) คลินิกเทคนิคการแพทย์ ให้ใช้ตัวอักษรสีเลือดหมู
- (๖) คลินิกการแพทย์แผนไทย ให้ใช้ตัวอักษรสีน้ำเงิน
- (๗) คลินิกการประกอบโรคศิลปะ ให้ใช้ตัวอักษรสีน้ำตาล
- (๘) คลินิกเฉพาะทางด้านเวชกรรม ให้ใช้ตัวอักษรสีเขียว
คลินิกเฉพาะทางด้านทันตกรรม ให้ใช้ตัวอักษรสีม่วง
- (๙) สหคลินิก ให้ใช้ตัวอักษรสีเขียวแก่

ข้อ ๗ สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ให้ใช้พื้นแผ่นป้ายสีขาว และตัวอักษรในแผ่นป้ายแสดงชื่อให้ใช้สีดังต่อไปนี้

- (๑) โรงพยาบาลทั่วไป ให้ใช้ตัวอักษรสีเขียว
- (๒) โรงพยาบาลทันตกรรม ให้ใช้ตัวอักษรสีม่วง
- (๓) โรงพยาบาลการพยาบาลและผดุงครรภ์ ให้ใช้ตัวอักษรสีฟ้า
- (๔) โรงพยาบาลกายภาพบำบัด ให้ใช้ตัวอักษรสีชมพู
- (๕) โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทย ให้ใช้ตัวอักษรสีน้ำเงิน

(๖) โรงพยาบาลเฉพาะทาง ให้ใช้ตัวอักษรสีเขียว

(๗) โรงพยาบาลเฉพาะประเภทผู้ป่วย ให้ใช้ตัวอักษรสีเหลือง

ข้อ ๘ ให้ผู้รับอนุญาตแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งประกอบวิชาชีพ
ในสถานพยาบาลที่ได้รับอนุญาต ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานพยาบาลนั้น ดังต่อไปนี้

(๑) สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ให้จัดให้มีแผ่นป้ายแสดงชื่อและชื่อสกุล
ของผู้ประกอบวิชาชีพและสาขาวิชาชีพ พร้อมทั้งระบุเลขที่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้อ่านได้ชัดเจน และให้
แสดงรูปถ่ายที่ถ่ายไม่เกินหนึ่งปี มีขนาดความกว้างไม่น้อยกว่าแปดเซนติเมตรและความยาวไม่น้อยกว่าสิบสาม
เซนติเมตร โดยสีของพื้นแผ่นป้ายให้ใช้สีน้ำเงิน ตัวอักษรในแผ่นป้ายให้ใช้สีขาว และให้ติดแผ่นป้ายไว้ในบริเวณ
ที่ผู้ป่วยมาติดต่อขอใช้บริการ

(๒) สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ให้จัดให้มีระบบแสดงชื่อและชื่อสกุลของ
ผู้ประกอบวิชาชีพและสาขาวิชาชีพ พร้อมทั้งระบุเลขที่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้อ่านได้ชัดเจนในบริเวณ
ที่ผู้ป่วยมาติดต่อขอใช้บริการ

ข้อ ๙ ให้ผู้รับอนุญาตแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับอัตราค่ารักษาพยาบาล และค่าบริการ
ที่สถานพยาบาลต้องแสดงตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานพยาบาลที่ได้รับ
อนุญาต โดยจัดทำเป็นแผ่นประกาศ แผ่นพับ เล่มหรือแฟ้มเอกสาร หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์แสดงให้ผู้ป่วย
ทราบ และจัดทำแผ่นป้ายให้อ่านได้ชัดเจนด้วยตัวอักษรไทยขนาดความสูงไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร แสดงให้
ผู้ป่วยทราบว่า จะสอบถามอัตราค่ารักษาพยาบาลและค่าบริการของสถานพยาบาลได้ที่ใด โดยแสดงไว้ในที่ที่
เห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๑๐ ให้ผู้รับอนุญาตแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิของผู้ป่วยในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย
ณ สถานพยาบาลที่ได้รับอนุญาต โดยจัดทำแผ่นป้ายให้อ่านได้ชัดเจนด้วยตัวอักษรไทยขนาดความสูงไม่น้อย
กว่าหนึ่งเซนติเมตร และติดไว้ที่แผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในกรณีสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๑๑ สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ
สถานพยาบาล และใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ต้อง
ดำเนินการจัดให้มีชื่อสถานพยาบาล และการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสถานพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพ
ในสถานพยาบาล อัตราค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการ และสิทธิของผู้ป่วยตามกฎหมายกระทรวงนี้ภายในเก้าสิบวัน
นับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๑๒ สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ
สถานพยาบาล และใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ต้อง
ดำเนินการจัดให้มีชื่อสถานพยาบาล และการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสถานพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพ
ในสถานพยาบาล อัตราค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการ และสิทธิของผู้ป่วยตามกฎหมายกระทรวงนี้ภายในหนึ่งร้อย
แปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ศาสตราจารย์รัชตะ รัชตะนาวิณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีการปรับปรุงการกำหนดลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดชื่อสถานพยาบาล การแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสถานพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล ค่าบริการ และสิทธิของผู้ป่วยเป็นไปโดยเหมาะสมและสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล
พ.ศ. ๒๕๕๘^[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน” หมายความว่า สถานพยาบาลประเภทคลินิกตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล

“สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน” หมายความว่า สถานพยาบาลประเภทโรงพยาบาลตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล

หมวด ๑

ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๓ คลินิกดังต่อไปนี้ต้องจัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานตลอดเวลาที่เปิดทำการตามรายชื่อในหนังสือแสดงความจำเป็นเป็นผู้ปฏิบัติงานในคลินิกของผู้รับอนุญาตตามแบบที่ผู้อนุญาตกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา จำนวนอย่างน้อยหนึ่งคน

(๑) คลินิกเวชกรรม ต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๒) คลินิกทันตกรรม ต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม

(๓) คลินิกการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ชั้นหนึ่ง

(๔) คลินิกกายภาพบำบัด ต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

(๕) คลินิกเทคนิคการแพทย์ ต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

^[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนที่ ๒๖ ก/หน้า ๕๐/๒ เมษายน ๒๕๕๘

(๖) คลินิกการแพทย์แผนไทย ต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย หรือผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ตามที่ได้รับอนุญาต

(๗) คลินิกการประกอบโรคศิลปะ ต้องมีผู้ประกอบโรคศิลปะตามที่ได้รับอนุญาต

(๘) คลินิกเฉพาะทาง ต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะทางตามที่ได้รับอนุญาต

(๙) สหคลินิก ต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพทุกวิชาชีพตามที่ได้รับอนุญาต

ในกรณีที่คลินิกตามวรรคหนึ่งทำการประกอบวิชาชีพโดยอาศัยศาสตร์หรือความรู้จากต่างประเทศซึ่งวิชาชีพนั้นยังมิได้มีกฎหมายรับรองในประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ ต้องจัดให้มีบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ทำการประกอบโรคศิลปะดังกล่าวร่วมด้วย

หมวด ๒

ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๔ โรงพยาบาลทั่วไปต้องจัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานเต็มเวลาหรือบางเวลา ในเวลาที่เปิดทำการระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๐.๐๐ นาฬิกา โดยมีจำนวนขั้นต่ำตามจำนวนเตียงที่ขออนุญาตเปิดดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๕ โรงพยาบาลทันตกรรมต้องจัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานเต็มเวลาหรือบางเวลา ในเวลาที่เปิดทำการระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๐.๐๐ นาฬิกา โดยมีจำนวนขั้นต่ำตามจำนวนเตียงที่ขออนุญาตเปิดดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๖ โรงพยาบาลการพยาบาลและการผดุงครรภ์ต้องจัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานเต็มเวลาหรือบางเวลาในเวลาที่เปิดทำการระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๐.๐๐ นาฬิกา โดยมีจำนวนขั้นต่ำตามจำนวนเตียงที่ขออนุญาตเปิดดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๗ โรงพยาบาลกายภาพบำบัดต้องจัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานเต็มเวลาหรือบางเวลาในเวลาที่เปิดทำการระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๐.๐๐ นาฬิกา โดยมีจำนวนขั้นต่ำตามจำนวนเตียงที่ขออนุญาตเปิดดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๘ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทยต้องจัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานเต็มเวลาหรือบางเวลาในเวลาที่เปิดทำการระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๐.๐๐ นาฬิกา โดยมีจำนวนขั้นต่ำตามจำนวนเตียงที่ขออนุญาตเปิดดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๙ โรงพยาบาลเฉพาะทาง และโรงพยาบาลเฉพาะประเภทผู้ป่วยต้องจัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานเต็มเวลาหรือบางเวลาในเวลาที่เปิดทำการระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๐.๐๐ นาฬิกา โดยมีจำนวนขั้นต่ำตามจำนวนเตียงที่ขออนุญาตเปิดดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ในเวลาที่เปิดทำการระหว่างเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๘.๐๐ นาฬิกา โรงพยาบาลตามข้อ ๔ ถึงข้อ ๘ ต้องจัดให้มีจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานเต็มเวลาหรือบางเวลา โดยมีจำนวนขั้นต่ำตามจำนวนเตียงที่ขออนุญาตเปิดดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๖ ถึงตารางที่ ๑๐ ท้ายกฎกระทรวงนี้

สำหรับโรงพยาบาลตามข้อ ๙ ต้องจัดให้มีจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานเต็มเวลาหรือบางเวลา โดยมีจำนวนขั้นต่ำตามจำนวนเตียงที่ขออนุญาตเปิดดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้ โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑ สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล และใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ต้องดำเนินการจัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลตามกฎหมายนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๑๒ สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล และใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ต้องดำเนินการจัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลตามกฎหมายนี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ศาสตราจารย์รัชตะ รัชตะนาวิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ตารางท้ายกฎกระทรวงกำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพในสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘

ตารางที่ ๑ โรงพยาบาลทั่วไป

ผู้ประกอบการวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพ					สัดส่วนของผู้ประกอบการวิชาชีพต่อจำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม	๑ คน	๒ คน	๓ คน	๔ คน	๕ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง	๓ คน	๖ คน	๙ คน	๑๒ คน	๑๕ คน	๒ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพเภสัชกรรม	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คน	๓ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพเทคนิคการแพทย์	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๒ คน	๓ คน	๓ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพกายภาพบำบัด	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๒ คน	๓ คน	๓ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพซึ่งเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิค	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน	๒ คน	๒ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง

ตารางที่ ๒ โรงพยาบาลทันตกรรม

ผู้ประกอบการวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพ					สัดส่วนของผู้ประกอบการวิชาชีพต่อจำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบการวิชาชีพทันตกรรม	๒ คน	๔ คน	๖ คน	๘ คน	๑๐ คน	๒ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง	๓ คน	๖ คน	๙ คน	๑๒ คน	๑๕ คน	๒ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพเภสัชกรรม	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๒ คน (หากมีบริการ)	๓ คน (หากมีบริการ)	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพเทคนิคการแพทย์	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๒ คน (หากมีบริการ)	๓ คน (หากมีบริการ)	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง

ตารางที่ ๓ โรงพยาบาลการพยาบาลและการผดุงครรภ์

ผู้ประกอบวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบวิชาชีพ					สัดส่วนของผู้ประกอบวิชาชีพต่อจำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ชั้นหนึ่ง	๓ คน	๖ คน	๙ คน	๑๒ คน	๑๕ คน	๒ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๒ คน (หากมีบริการ)	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๒ คน (หากมีบริการ)	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๒ คน (หากมีบริการ)	๓ คน (หากมีบริการ)	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง

ตารางที่ ๔ โรงพยาบาลกายภาพบำบัด

ผู้ประกอบวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบวิชาชีพ					สัดส่วนของผู้ประกอบวิชาชีพต่อจำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด	๒ คน	๔ คน	๖ คน	๘ คน	๑๐ คน	๒ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง	๒ คน	๔ คน	๖ คน	๙ คน	๑๒ คน	๒ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๒ คน (หากมีบริการ)	๓ คน (หากมีบริการ)	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง

ตารางที่ ๕ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทย

ผู้ประกอบวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบวิชาชีพ					สัดส่วนของผู้ประกอบวิชาชีพต่อจำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย	๑ คน	๒ คน	๓ คน	๔ คน	๕ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์	๑ คน	๒ คน	๓ คน	๔ คน	๕ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยทางด้านเภสัชกรรมไทย	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง

ตารางที่ ๖ โรงพยาบาลทั่วไป

ผู้ประกอบวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบวิชาชีพ					สัดส่วนของผู้ประกอบวิชาชีพต่อจำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๒ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง	๒ คน	๔ คน	๖ คน	๘ คน	๑๐ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิค	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากการปรับปรุงการกำหนดลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะของสถานพยาบาล และลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดจำนวนวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลเป็นไปโดยเหมาะสมและสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ว่าด้วยการจัดให้มีและรายงาน หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประกอบการวิชาชีพ
ในสถานพยาบาลและผู้ป่วย และเอกสารอื่นที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
พ.ศ. ๒๕๔๕^[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๓๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ผู้ป่วยนอก” หมายความว่า ผู้รับบริการที่ได้รับการวินิจฉัยว่าป่วยและได้ลงทะเบียนไว้ที่แผนกผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยซึ่งมารับบริการในแผนกผู้ป่วยฉุกเฉิน โดยแบ่งเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) มาขอรับบริการในสถานพยาบาลและกลับได้เลย

(๒) มาขอรับบริการแล้วอยู่พักในสถานพยาบาลเพื่อสังเกตอาการ โดยสถานพยาบาลไม่ได้รับไว้เป็นผู้ป่วยใน หรือ

(๓) มาขอรับบริการแล้วสถานพยาบาลรับเข้ารักษาต่อในแผนกผู้ป่วยใน

“ผู้ป่วยใน” หมายความว่า ผู้ป่วยซึ่งมารับการรักษาพยาบาลโดยผู้ประกอบการวิชาชีพ ผู้ให้การรักษาพยาบาลส่งให้รับไว้เพื่อให้อยู่พักรักษาในสถานพยาบาล และได้รับการลงทะเบียนเป็นผู้ป่วยใน

ข้อ ๒ ให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการจัดให้มีหลักฐานเกี่ยวกับผู้ประกอบการวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในสถานพยาบาล ดังนี้

(๑) สำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

(๒) ทะเบียนของผู้ประกอบวิชาชีพ

(๓) หลักฐานการมาปฏิบัติงาน

ข้อ ๓ ให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการจัดให้มีหลักฐานเกี่ยวกับผู้ป่วยนอก ดังนี้

(๑) ทะเบียนผู้ป่วยนอก ที่บันทึกการมารับบริการของผู้ป่วย อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ นามสกุล อายุของผู้ป่วย

(ข) เลขที่ประจำตัวผู้ป่วย

(ค) วัน เดือน ปีที่มารับบริการ

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๘๒ ก/หน้า ๕๙/๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๕

(๒) บัตรผู้ป่วยนอก ที่บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ป่วยที่มาใช้บริการ อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (ก) ชื่อสถานพยาบาล
- (ข) เลขที่ประจำตัวผู้ป่วย
- (ค) วัน เดือน ปีที่มาใช้บริการ
- (ง) ชื่อ นามสกุล อายุ เพศ และข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ ของผู้ป่วย เช่นเชื้อชาติ สัญชาติ

สถานภาพ ที่อยู่และเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน

(จ) ประวัติอาการป่วย ผลการตรวจทางร่างกาย และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ
ชั้นสูตรของผู้ป่วย

- (ฉ) การวินิจฉัยโรค
- (ช) การรักษา
- (ซ) ลายมือชื่อผู้ประกอบวิชาชีพผู้ให้การรักษาพยาบาล

ข้อ ๔ ให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการจัดให้มีหลักฐานเกี่ยวกับผู้ป่วยใน ดังนี้

(๑) ทะเบียนผู้ป่วยใน แต่ละหอผู้ป่วยจะต้องจัดทำทะเบียนผู้ป่วยใน อย่างน้อยต้องมีรายการ
ดังต่อไปนี้

- (ก) ชื่อ นามสกุล อายุ ผู้ป่วย
- (ข) เลขที่ประจำตัวผู้ป่วย
- (ค) วันที่รับไว้เป็นผู้ป่วยในและวันที่ออกจากหอผู้ป่วย
- (ง) ชื่อผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบผู้ป่วยโดยตรง

(๒) แพ้ประวัติการรักษาประจำตัวผู้ป่วยแต่ละคน อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(ก) บันทึกประวัติ ผลการตรวจร่างกาย การวินิจฉัยโรคและการเปลี่ยนแปลงของโรค
โดยผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งเป็นผู้ให้การรักษาพยาบาล

(ข) คำสั่งการรักษา

(ค) บันทึกอาการเปลี่ยนแปลง สัญญาณชีพ การรักษาและการพยาบาลโดยผู้ประกอบ
วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ยกเว้นสถานพยาบาลการแพทย์แผนไทย

(ง) บันทึกการรักษาที่แผนกหรือหน่วยบริการอื่น ต้องแสดงชื่อ นามสกุลอายุของผู้ป่วย
เลขที่ประจำตัว วัน เวลาที่ให้บริการ ผลการบริการ และชื่อผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งเป็นผู้ให้การรักษาพยาบาล

(จ) บันทึกสรุปเมื่อสิ้นสุดการรักษา

ข้อ ๕ ให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการจัดทำทะเบียนประจำแผนกหรือบริการด้านการรักษา
อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ นามสกุล อายุของผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน
- (๒) เลขที่ประจำตัวผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน
- (๓) ชื่อผู้ประกอบวิชาชีพ
- (๔) วัน เวลาที่ให้บริการ

ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการอาจจัดทำหลักฐานตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕
เป็นเอกสารและสมุดทะเบียนหรือบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏก็ได้
ทั้งนี้ ต้องเก็บรักษาไว้ให้อยู่ในสภาพที่สามารถตรวจสอบได้ไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่จัดทำ

ข้อ ๗ ให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการจัดทำรายงาน ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานประจำปี สำหรับสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน และสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ให้เป็นไปตามแบบที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) รายงานอื่นตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการส่งรายงานประจำปีของสถานพยาบาลตามข้อ ๗ (๑) ต่อผู้อนุญาต ภายในวันที่ ๓๑ มีนาคมของปีถัดไป โดยในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กองการประกอบโรคศิลปะ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข หรือ ณ สถานที่อื่นตามที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด สำหรับในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่สถานพยาบาลนั้นตั้งอยู่

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สุดารัตน์ เกยุราพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
สถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน
ในการจัดให้มีและรายงาน หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลและผู้ป่วย และเอกสารอื่น
ที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้อง
ออกกฎกระทรวงนี้